

40 năm, hương tình biển mặn

Mẹ thay lá, Phượng nở rồi lại nở.
Đời buồn thương, ta những nhớ với thương.

Con tạo xoay cuồng, thế sự thăng trầm đảo điên, bao nhiêu đời HT đã qua. Vạn lần cám/biết ơn những bạn đã xả thân vô vụ lợi (ăn cơm nhà, vác ngà voi) lèo lái con tàu 24 đầy mộng mơ nhưng không có bóng dáng này. Buổi sáng, trời đẹp. Mây trắng lớp lớp trên ngọn núi, xô đẩy nhau, mở cửa 1 khung cảnh thịnh lặng của biển, tận cuối con lộ Beach tỉnh Huntington. Bức tâm thư không rõ xuất xứ, đã là bước đầu của 1 gạch nối. Theo sau buổi cơm bỏ túi tại nhà tên Cửu nam Cali. Phúc Thuận Cửu Quyền Huân Thiện My, cộng thêm những con cá “chết dầm” ở LosA không nhận tiền công, với sự ủng hộ nhiệt tình của các hiền thê, nhi tử. Tại kê môi, miệng kê ống bên những đường dây nóng hồi của thời đại cell phone “a la mode” phải có, gọi tìm 3 non 4 bể 5 châu ... Năn ni có, mua chuộc, kêu gọi, dọa nạt... để lột trần những tên thợ lặn có cửa âm mùa đông của tình tự yêu thương, chiêu hồi những song ngư mắc cạn trên 1 bến bờ hạnh phúc, đánh thức đàn cá 24 nơi phương trời bình yên ở miệt dưới “deep down đau đít” của Úc châu, cũng chẳng bỏ qua cho các đại gia đã “yên nghỉ” hồi hương nhưng vẫn còn chút tình 24 vương vấn. Ban đại diện đại hội 40 năm được thành hình, tiếng vỗ tay biết ơn thật lớn, phải có cho nam Cali đã khó khăn trong việc khởi động lại con tàu 24 sau thời gian dài nằm ụ “đại kỳ”. Đáp ứng lại công lao không nhỏ của 24Cali là sự “lội biển băng mây” theo tiếng kèn “xách xô” ma quái của Phát có gần 80 cặp song ngư ghi danh về tụ hội.

Cuối cùng trời không phụ lòng, 40 năm kỷ niệm, ngày đại hội bắt đầu. Chưa kể những ngứa ngáy nhỏ nhỏ như : tiền đại hội, nhà Huấn nhà My rồi Dũng rồi Cửu, cả Thiện lẫn Thuận... lại còn thử rượu dâu tằm, ghé đá công viên, vượt núi trèo đèo, lên non grand cayon tìm động hoa “52 lá” nữa chứ. Bạn bè cổ võ, rủ nhau ra vào tấp nập, ngang ngược nhà này nhà nọ đã là 1 khích lệ và vui vẻ lớn lao cho các chủ nhà, chủ sông, chủ vườn cây.

Ta về, nhớ mái tóc mây	Tương tư 1 thưở, cỏ cây muôn phiên
Mộng đời, ta vẫn triền miên	Nhớ nhau tình đố, trên vùng Orange
Mắt em, triu mến dễ thương	Sao trời lóng lánh, Ca Li tìm về
Em về, dấu vôi cơn mê	Theo màu áo biển, tình lê thê dài.....

Hồi “người tình” đệ II SongNgư !

Cơn buồn đang chen lấn, nhảy múa ở cuối mặt và tận hồn.

Đánh 1 đường, dọc con lộ Beach dài ngút mắt, xuống tận bãi cát Huntington, thơ thần... Hình như có 1 chút gì đó lạc vào mắt, khiến tên lính thủy đùng đùng nổi giận, muốn hoá phép làm mưa, cho mây mịt mù che cả thành phố.

Mưa nhiều, hạt mưa nào cũng ngập ngừng tan loãng trong mắt nhìn của những cành lá, làm cuống quýt sự bơi lội của đôi song ngư đang ngậm cành hoa “xin lỗi”. Đôi cá vụng về bối rối, không dám vờn cành âu yếm, nâng gương phụng phịu, đón hết nước mưa, bằng lòng trốn kíp sau vùng nước tóc mây đen. Mưa thênh thang 1 tí nhạc thắm, mưa nhảy nhót trên mặt nước cho chiếc gương dài trước cửa ra vào, thẹn thùng vì đôi mắt soi, ẩm ướt đẹp quá. Mưa chao nghiêng, nghe cả giọt vắn giọt dài thơ thần, nghe cả nỗi thương

yêu tuôn trào thành suối vàng óng ánh, nở hoa tủa khắp trời.
Vui quá, “cu cậu” trở về khách sạn, đón “bà đầm” rồi trực chỉ Venice beach.
Mướn ca nô, bèo bông trên sóng, như mang máng thấy rằng hạnh phúc đâu
đây. Năm năm làm lính thủy, nghĩ biển như trọn vẹn với mình. Biển ơi!!!
Biển là hiện dung của mẹ bao la, vị tha và của người tình diệu tuyệt. Biển
cuốn xa nỗi buồn, xô gợn thông cảm. Bọt biển bỗng biến thành những vạn
ngàn đóa Ngọc Lan, kết thành chuỗi... làm quà dâng cho biển, cho ban bè.
Rồi mưa giữa trưa, làm nhạt nhòa dáng biển. Biển buồn hơn bao giờ, trắng
xóa 1 màu. Nỗi buồn lại đến, như 1 ân sủng của biển và riêng biển.
Chỉ 1 ngày, biển cho nhiều quá. Xin vòng tay ôm lấy những gì biển cho, kể
luôn tâm hồn là con nuôi của biển. Hôm nay là ngày đại hội, chết mất...
Trở lại Orange cùng với nỗi buồn, mong là 1 hạnh phúc. Và hơn lúc nào hết,
biển thật kề cận, nhưng cũng rất lạ, thương biển vô cùng.

Biển lên đên, nghe lạ từ ý tưởng, ước ao được là giọt nước của biển, mang
tràn đầy hương biển mặn. Ngay từ lúc này, ở biển, 1 cảm giác buồn mê
mông, lan rộng theo từng đợt sóng, chứ không là nỗi sầu nặng nề choàng ập
thành phố. Bạn vẫn xin như thế, để tâm hồn đừng bước vào biển nhớ cô liêu.
Xa lộ số 5, 1 đôi khác nào đó..., đến từ phút giây mất biển.
Ngọn đuốc soi đường đã được trao, Khanh họ Bùi nay là HT, đang vài lời
khai mạc trong vui vẻ cổ võ của toàn khóa và phu nhân.

Trong thâm tâm, muốn nhắn nhủ Khánh 1 điều, dù “tài sắc” bạn không được 10 phân vẹn 10, nhưng trong tay có 1 báu vật gì đó (phu nhân chẳng hạn), bạn dư thiện chí và khả năng để có thể dẫn dắt con tàu đệ II song ngư cập bến “chín tầng chân mây” an toàn như đã dự liệu, nhất là đêm nay, đêm kỷ niệm rục rờ quý giá không quên, vì bạn đã 1 lần nhắc nhở “tinh nhân 24” hãy cho nhau hơi ấm của lòng và lần ở quân trường đã cùng 24 nguyện cầu trong hơi thở Đông Phương “tinh thần là quan trọng”. Tuổi bọn mình đã bước đi trong biển trời êm ái của những ngày tóc ngắn húi cua, áo mang danh số, đã 1 lần ngắm ngàn sao rụng trong đêm huấn nhục để mơ về dát chuỗi kim cương trên triền tóc của người yêu.

Ngất 1 đóa kim hương cho trái tim nở bùng theo điệu nhạc. Cuối cùng, hãy hiểu, trên đám cỏ xanh kia, hay định nghĩa rõ ràng 1 cách dễ thương hơn, khuôn trường SQHQ, từ những năm 71 đến 73, có bướm có hoa, có hương thơm cỏ lạ, có hào hùng khí khái của kẻ dũng, kèm theo bao nhiêu là mơ ước, kẻ giữ biển người lấp sông, đưa coi đảo...

Thung lũng Chutt từ bao năm này đã cuộn tròn lấy trường sĩ quan hải quân. Bộ treillis tím, màu tím bán xăng thiên hạ vẫn đùa. Muốn che dấu? vô ích. Mỗi bước chân là tiếng nấc nghẹn ngào của hồn.

Mỗi thước đất là 1 biên giới cách chia hạnh phúc. Một vệt nắng chiều nhạt nhạt rơi trên thao diễn trường. 3318, khu bưu chính ngạo nghễ!

Nơi mà những “ước vọng cao bằng trời” đang nở nhụy khai hòa.
Dù muốn dù không cũng đã bằng lòng với chọn lựa. Xa rồi, kính thật.
Tất cả... đều xin được trở về hôm nay để đón nhận sứ mệnh, thân góp những
mảnh thân tình vụn vỡ, những thương yêu dở dang, bằng tất cả tâm linh.
Hãy lắng nghe tiếng động của tâm hồn, từng tiếng gọi thiết tha, thật nhẹ thật
mong manh, đáng thương. Với tất cả sự say mê triu mến, hiện hữu trong
lòng, theo từng ngày tháng trôi qua chậm rãi, nhẹ nhàng của tuổi 60's, hãy tự
hỏi lòng... đó có phải là “huynh đệ chi binh hay là quyền luyện mãi hoài của
1 tình bạn “mây tao” 2 năm với ngôi trường ngày cũ, không sai không kém?
Bạn thân,

Đừng vô tình như kẻ lữ hành trả lại bóng mát sau 1 lúc dừng chân. Đời lynch
thì đã qua đã cũ, nhưng “tình mây tao” của chúng ta thì luôn luôn mới.
Ta biết nhau trong 1 nỗi tình cờ đầy mây mẩn. Thôi thì, hãy cứ xem cứ nghĩ,
tuổi 18/22 của chúng ta thật đại dột, bốc đồng, phải nhường chỗ cho tuổi 60/
70 chín chắn... 1 chỗ đứng trong mây trong tao, ta dành cho nhau... 1 góc
bé nhỏ như là nội qui của trường hay là đường thênh thang từ VN qua USA,
thương mến lẫn nhau, tôn trọng tâm linh riêng tư của nhau. Cuối cùng, hãy
là đôi cánh lớn, giang rộng, bắt lấy nhau trong cái cuối đời viễn xứ này.

Áo em, màu trắng trên ngàn
Thuở nào tình đã rong chơi
Hoa vàng, chim én, cùng nông
Cỏ mềm, vạt nắng lơ thơ

Tim anh màu tím, về ngang đỉnh trời
Cho vàng trắng cũ, chơi vui giắc nông
Núi cao, hạc lượn, bên sông đợi chờ
Trăm con bướm trắng, về mơ tình đầy!

Chim biển TnS